

## ?Aplicar el mandat

*«El centre de gravetat de l'independentisme no és avui el mandat de l'1-O, que no té cap reconeixement, sinó créixer en vots i suport social»*

**Continuar pel mateix camí, com si no hagués passat res després del referèndum unilateral. La pancarta de l'ANC diu: "Què feu per aplicar el mandat de l'1-O?".** El dilluns al matí van exhibir-la a la Plaça de Sant Jaume, davant del Palau de la Generalitat, i també ho faran davant del Parlament. Durant una vintena de dies, hi haurà concentracions de protesta. La presidenta de l'entitat, Elisenda Paluzie, vol que el Govern "es posi les piles". Fa pocs dies, l'ANC també va difondre un vídeo on carrega contra els "incompliments" de l'Executiu presidit per Torra, que considera "autonomista". Tot això es produeix després que l'ANC hagi fet costat a les primàries que ha impulsat Jordi Graupera, una jugada que ha trencat el paper neutral d'aquesta associació, que va sorgir amb declarada vocació transversal. L'ANC afirma que hi ha un mandat inequívoc del Primer d'Octubre i que s'ha de realitzar immediatament. No tots els independentistes hi estan d'acord, però això és igual perquè l'ANC actua com si existís un consens unànim.

**La retòrica pal·liativa del president Torra -que promet revoltes mentre els fets obliguen a gestionar el mentrestant com es pot-** no té recorregut polític llevat d'alimentar -sense voler- els retrets de l'ANC i confirmar la CUP en la seva puresa estructural. Si Paluzie tingués al davant un president de la Generalitat capaç d'argumentar que no hi ha mandat i que l'independentisme necessita temps per refer-se, el soroll intramurs potser seria menor. El paper que l'ANC s'atorga com a vigilant de l'ortodòxia serveix per il·luminar la poca predisposició a parlar clar que tenen els dirigents de JxCat i ERC, perquè el malentès arrela en l'ambigüitat d'una derrota que no ha estat total i que, per tant, obliga a repensar l'estratègia de futur per no malbaratar que la secessió ja no és una idea marginal. El drama és que la direcció de l'ANC manté un discurs exacte al dels dies anteriors a la declaració d'independència, com si esmenar aquella provatura consistís en posar-hi més coratge i determinació. Hi ha una parròquia independentista que ho redueix tot a mostrar "pit i collons" en el moment clau. Alguns ho revesteixen de verborrea pseudoacadèmica, però volen dir el mateix. El que produeix més estupefacció és consignar que mai, des del 2012, l'independentisme va vendre que l'èxit del procés tingués relació amb suportar un xoc amb l'Estat de perfils clàssics; al contrari, les previsions eren unes altres.

**A dia d'avui, l'ANC s'ha quedat amb el llegat més antipolític del procés en nom d'una suposada coherència i autenticitat.** La decepció de molta gent, que es va creure que la independència seria una cursa ràpida i relativament fàcil, troba en el discurs de Paluzie i altres un refugi i un mecanisme de compensació. Les picabaralles entre Puigdemont i Junqueras i les tensions entre postconvergentes i republicans serveixen per abonar la tesi que "amb els partits no anirem enlloc". La visió unilateral exprés que ven l'ANC té nostàlgia d'una èpica de carrer que, finalment, no es va portar a la pràctica. El motiu que no hi hagués Maidan català la tardor del 2017 el saben amb detall alguns dels que ara són a la presó i a l'exili, i potser algun dia ho explicaran. Hi ha bases independentistes que es neguen a veure les condicions objectives que van fer impossible el control efectiu del país després d'aprovar la DUI, s'estimen més pensar que tot és un assumpte de psicologia. Si aquest control efectiu era impossible, l'ocupació del carrer per les masses era un sacrifici inútil.

**A punt de començar el judici dels líders del procés, es fa més evident que davant una causa general política** com la que ha impulsat l'Estat espanyol toca, sobretot, no renunciar a pensar i actuar políticament. Alguns presos ho han dit en les entrevistes que han concedit i en els articles que han publicat. Aquesta crida a fer política interpel·la tots els actors del procés, partits, institucions i també entitats socials. Fer política implica no equivocar-se d'adversari ni de prioritat, comprendre a cada moment quina és l'oportunitat per avançar i evitar les trampes.

**El centre de gravetat de l'independentisme no és avui el mandat de l'1-O, que no té cap reconeixement, sinó créixer en vots i suport social, la qual cosa també té a veure amb tot allò que diguin els dirigents independentistes durant el judici.**